

Forskrift dd.mm.åå om radiokommunikasjonsutstyr for norske skip og flyttbare innretninger

Hjemmel: Fastsatt av Sjøfartsdirektoratet dd.mm.åå med hjemmel i lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet (skipssikkerhetsloven) §§ 6, 9, 11, 15, 19 og 20, jf. kgl.res. 16. februar 2007 nr. 171 og Nærings- og fiskeridepartementets delegeringsvedtak 31. mai 2007 nr. 590.

§ 1 Virkeområde

Forskriften gjelder for norske

- a) lasteskip, herunder fritidsfartøy med største lengde 24 meter eller mer
- b) skip med passasjersertifikat
- c) skip med sikkerhetsertifikat for passasjerskip i utenriksfart
- d) flyttbare innretninger.

§ 2 Krav om radiokommunikasjonsutstyr for lasteskip og passasjerskip

Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs 1974 (SOLAS) konsolidert utgave 2009 kapittel IV, som endret ved resolusjon MSC.201(81) og MSC.256(84), gjelder som forskrift.

Første ledd gjelder tilsvarende for lasteskip med bruttotonnasje under 300 i utenriksfart og skip i innenriksfart.

§ 3 Unntak for lasteskip med fartsområde 2 og mindre

Lasteskip med fartsområde 2 og mindre kan unnlate å følge radioutstyrskravene i § 2 jf. SOLAS regel IV/7 og IV/8, når skipet

- a) er utstyrt med VHF radioinstallasjon
- b) kan sende og motta DSC (Digital Selective Calling) på frekvensen 156,525 MHz (kanal 70)
- c) kan sette i gang sending av nødalarm på kanal 70 fra stedet hvor skipet normalt navigeres fra
- d) kan sende og motta radiotelefoni på frekvensene 156,300 MHz (kanal 6), 156,650 MHz (kanal 13) og 156,800 (kanal 16)
- e) er utstyrt med fri-flyt nødpeilesender.

Lasteskip med fartsområde 1 og 2 kan ha håndholdt VHF som reservesystem for nødkommunikasjon, jf. SOLAS regel IV/4.1.1, jf. § 2 annet ledd.

§ 4 Tilleggskrav for lasteskip med fartsområde 3 og større

Lasteskip med fartsområde 3 og større skal, i tillegg til kravene etter § 2, ha manuell nødpeilesender som opererer i 406 MHz-båndet i COSPAR-SARSAT-systemet.

Nødpeilesenderen skal være montert i styrehuset slik at den lett kan aktiveres og tas med til en redningsfarkost.

Første ledd gjelder ikke hvis skipet har fri-flyt nødpeilesender som kan

- a) fjernaktiveres fra styrehuset,
- b) aktiveres manuelt, og
- c) tas med av én person til en redningsfarkost, uten at personen utsettes for fare.

§ 5 Unntak for passasjerskip i innenriksfart

Passasjerskip med fart på elver og innsjøer unntas fra kravene i § 2 annet ledd.

Passasjerskip med fartsområde 1, 2 og 3 kan unnlate å følge radioutstyrskravene i SOLAS regel IV/8, jf. § 2 annet ledd, når skipet

- a) er utstyrt med en VHF-radioinstallasjon
- b) kan sende og motta DSC på frekvensen 156,525 MHz (kanal 70)

- c) kan sette i gang sending av nødalarm på kanal 70 fra stedet hvor skipet normalt navigeres fra
- d) kan sende og motta radiotelefoni på frekvensene 156,300 MHz (kanal 6), 156,650 MHz (kanal 13) og 156,800 (kanal 16).

Passasjerskip med fartsområde 4 kan unnlate å følge kravene i § 2 hvis skipet oppfyller kravene i annet ledd, og er utstyrt med fri-flyt nødpeilesender.

Passasjerskip med fartsområde liten kystfart kan unnlate å følge kravene i § 2 hvis skipet oppfyller kravene i annet og tredje ledd, og har fastmontert eller bærbart maritimt VHF-utstyr i tillegg.

§ 6 *Tilleggskrav til passasjerskip med arrangement for helikopteroperasjoner*

Passasjerskip med arrangement for helikopteroperasjoner skal, i tillegg til kravene etter § 2,

- a) kunne kommunisere med helikoptre fra skipets styrehus, bro eller skipets radiostasjon. Kommunikasjonen skal foregå på maritim VHF eller aeronautisk VHF hvis det er gitt tillatelse til bruk av aeronautiske frekvenser;
- b) kunne operere i treveis kommunikasjon mellom helikopteret, helikopterdekkvakten og radiooperatøren, og
- c) ha håndholdt VHF-apparat med hodesett tilgjengelig for helikopterdekkvakten.

§ 7 *Krav om radiokommunikasjonsutstyr på flyttbare innretninger*

Flyttbare innretninger skal følge kravene for lasteskip i § 2.

§ 8 *Unntak for flyttbare innretninger uten egen fremdrift*

Flyttbare innretninger uten egen fremdrift kan unnlate å følge radioutstyrskravene i § 7, jf. SOLAS regel IV/8, /9, /10 og /11, når innretningen oppfyller kravene i MODU-koden (Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units, 2009) pkt. 11.4 og 11.5.

§ 9 *Tilleggskrav for flyttbare innretninger med helikopterdekk*

Flyttbar innretning med helikopterdekk skal, i tillegg til kravene etter § 7, jf. § 2, være utstyrt med

- a) to fastmonterte VHF/AM radiotelefonstasjoner og et bærbart VHF/AM radiotelefonapparat til hvert medlem av helikopterdekkbemanningen til å kommunisere med helikoptre i frekvensområdet 118 -137 MHz. Den ene fastmonterte stasjonen skal være koblet til batterier som har kapasitet til å drifte stasjonen i minst 6 timer, eller batterier for utstyr tilknyttet Det globale maritime nød- og sikkerhetssystemet (GMDSS), når batteriene har kapasitet til å drifte begge typer utstyr samtidig;
- b) aeromobilt radiofyret for sending av peilesignaler. Radiofyret skal tilfredsstillende Den internationale organisasjon for sivil luftfart, ICAOs bestemmelser for operasjon og drift av « Non-Directional Radio Beacon (NDB) », samt Luftfartstilsynets bestemmelser og retningslinjer for bruk av NDB. Av/på-bryter for radiofyret skal være plassert i rom som tilfredsstillende kravene i SOLAS regel IV/6.2.

§ 10 *Krav til dobbelt sett utstyr og vedlikehold av radioutstyr*

Radioutstyret på skip og flyttbare innretninger skal ha landbasert vedlikehold i samsvar med produsentens instruksjoner.

Vedlikeholdet av nødpeilesender på skip og flyttbare innretninger skal utføres av utstyrsfabrikanten eller en servicestasjon godkjent av utstyrsfabrikanten. Batteriet skal kobles fra før nødpeilesenderen sendes til service eller periodisk vedlikehold.

Nødpeilesender skal være merket med datoen for sist utførte periodiske vedlikehold.

Skip og flyttbare innretninger i radiodekningsområdene A3 eller A4 skal ha dobbelt sett radioutstyr. På flyttbar boreinnretning skal radioutstyret som kreves med hjemmel i første punktum plasseres med størst mulig avstand fra det primære radioutstyret som kreves etter § 7.

Batteriener som brukes som reservekraftkilde, jf. SOLAS regel IV/13, jf. § 2, skal skiftes ut straks de viser tegn til redusert kapasitet. Blyakkumulatorer skal uansett skiftes ut senest hvert femte år.

§ 11 Dokumentasjon

Rederiet skal kunne dokumentere at forskriftens krav til utstyr og plassering av dette er oppfylt. Rederiet skal fremlegge de opplysningene som er nødvendig for å ta stilling til om kravene i forskriften er oppfylt, når Sjøfartsdirektoratet ber om det.

§ 12 Radioopptegnelser

Det skal føres radioopptegnelser i en egen radiodagbok eller i fartøyets dekkdagbok.

Skip og flyttbare innretninger skal følge reglene om føring av radioopptegnelser i forskrift 27. april 1999 nr. 537 om vakthold på passasjer- og lasteskip vedlegg A nr. 87 – 89.

§ 13 Dispensasjon

Sjøfartsdirektoratet kan etter skriftlig søknad godkjenne andre løsninger enn de som kreves etter forskriften når det er godtgjort at løsningene er likeverdige med forskriftens krav.

Sjøfartsdirektoratet kan unnta et skip i innenriksfart, et lasteskip med bruttotonnasje under 300 i utenriksfart eller en flyttbar innretning fra ett eller flere av kravene i forskriften hvis rederiet søker skriftlig om unntak og ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Det godtgjøres at kravet ikke er vesentlig og at unntaket vurderes som sikkerhetsmessig forsvarlig.
- b) Det godtgjøres at kompenserende tiltak vil opprettholde samme sikkerhetsnivå som kravet i forskriften.

§ 14 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft

§ 15 Overgangsbestemmelser

Passasjerskip i innenriksfart skal oppfylle kravene i forskriften § 5 annet ledd bokstav b innen 1. juli 2015.

Flyttbare innretninger kan som alternativ til kravene i §§ 7 til 10 følge vedlegg I frem til neste sertifikatutstedelse, hvis ett av følgende vilkår er oppfylt:

- a) Innretningen er sertifisert før 15. september 2014.
- b) Kontrakt om bygging av innretning er inngått før 15. september 2014.

§ 16 Oppheving av og endringer i andre forskrifter:

Ved forskriftens ikrafttredelse oppheves

- a) forskrift 11. november 1991 nr. 731 om radiokommunikasjon for passasjerskip
- b) forskrift 15. september 1992 nr. 693 om innretning og føring av dagbøker på skip §§ 14 og 19
- c) forskrift 16. desember 1993 nr. 1200 om installasjon og bruk av radioutstyr på flyttbare innretninger
- d) forskrift 27. januar 1999 nr. 149 om radioanlegg og radiotjeneste på passasjer- og lasteskip som omfattes av den internasjonale sjøsikkerhetskonvensjonen, SOLAS 1974
- e) forskrift 12. november 2002 nr. 1314 om vilkår for periodisk vedlikehold av fri-flyt nødradio-peilesendere

- f) forskrift 17. desember 2004 nr. 1856 om radiokommunikasjon for lasteskip
- g) forskrift 15. januar 2008 nr. 72 om helikopterdekk på flyttbare innretninger §§ 33 og 34

Vedlegg I

Forskrift 16. desember 1993 nr. 1200 om installasjon og bruk av radioutstyr på flyttbare innretninger

Kapittel I. Innledende bestemmelser

§ 1 Virkeområde

1. Forskriften gjelder for innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister.
2. Innretninger som er registrert i norsk skipsregister, kan, frem til neste sertifikatutstedelse, følge de krav som gjaldt ved siste sertifikatutstedelse.

0 Endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

§ 2 Definisjoner

I denne forskrift betyr:

1. Innretning: Flyttbar plattform, herunder boreskip, som har utstyr for boring etter undersjøiske petroleumsforekomster, og flyttbar plattform til annet bruk enn boring etter undersjøiske petroleumsforekomster.
2. MODU-koden som revidert i 1991: IMO's «Code for the Construction and Equipment of Mobile Offshore Drilling Units 1989» med vedtatte endringer i.h.t MSC/Circ.561 av 3. juli 1991.
3. Radiodekningsområde A1: Havområder som er innenfor radiotelefoni-dekning av minst en VHF kyststasjon som holder kontinuerlig lyttevakt på DSC (Digital Selective Calling), og som er definert av et lands myndigheter til å være et slikt område.
4. Radiodekningsområde A2: Havområder unntatt radiodelmingsområde A1, som er innenfor radiotelefoni-dekning av minst en MF kyststasjon som holder kontinuerlig lyttevakt på DSC (Digital Selective Calling), og som er definert av et lands myndigheter til å være et slikt område.
5. Radiodekningsområde A3: Havområder unntatt radiodekningsområde A1 og A2, som er innenfor dekningsområdet av det geostasjonære satellittsystem INMARSAT.
6. Radiodekningsområde A4: Havområder som hverken er A1, A2 eller A3 områder.
7. GOC sertifikat: «General Operator's Certificate» som definert i Artikkel 55 i Radioreglementet, fastsatt av den Internasjonale Teleunion (ITU)
8. ROC-sertifikat: «Restricted Operator's Certificate» som definert i Artikkel 55 i Radioreglementet, fastsatt av den Internasjonale Teleunion (ITU)
9. Rederiet: Definisjonen av rederiet i skipssikkerhetsloven § 4 gjelder tilsvarende.
10. Sikkerhetsstyringssystem: Alle systematiske tiltak som rederiet skal iverksette for å sikre at virksomheten planlegges, organiseres, utøves og vedlikeholdes i samsvar med krav fastsatt i eller i medhold av lov 16. februar 2007 nr. 9 om skipssikkerhet.
11. SOLAS 74/88: Den internasjonale konvensjon om sikkerhet for menneskeliv til sjøs, 1974 (SOLAS-74) med endringene vedtatt i 1988 («GMDSS-endringene»).

0 Endret ved forskrifter 2 mars 1999 nr. 408 (i kraft 1 sept 1999), 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003), 29 juni 2007 nr. 1006 (i kraft 1 juli 2007), 14 mars 2008 nr. 305 (i kraft 24 mars 2008).

Kapittel II. Generelle bestemmelser

§ 3 Plikter

Rederiet, plattformsjef og andre som har sitt arbeid om bord skal utføre sine plikter i henhold til skipssikkerhetsloven og med de utfyllende bestemmelser som følger av denne forskrift.

- 0 Endret ved forskrifter 2 mars 1999 nr. 408 (i kraft 1 sept 1999), 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003), 29 juni 2007 nr. 1006 (i kraft 1 juli 2007).

§ 4 Fravik

I enkelttilfeller kan Sjøfartsdirektoratet etter skriftlig søknad fravike forskriftens krav. Spesielle grunner må gjøre fraviket nødvendig og fraviket må være sikkerhetsmessig forsvarlig. Dersom kyststatens krav og de krav som er fastsatt i denne forskrift er uforenlige, kan Sjøfartsdirektoratet fravike kravene i den utstrekning det er forsvarlig. Fravik må ikke være i strid med internasjonal overenskomst Norge har sluttet seg til.

- 0 Endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

§ 4 A.Gjensidig aksept

Når denne forskriften stiller krav om at en bestemt utrustning, materiale, utstyr eller innretning, eller om type utstyr o.l., skal anskaffes eller forefinnes i et fartøy, eller at det skal treffes en bestemt foranstaltning, eller det stilles bestemte krav til bygning eller design, skal Sjøfartsdirektoratet tillate at det anbringes eller forefinnes annet tilbehør, materialer, anordninger eller apparater, eller typer av disse, eller at det treffes en annen foranstaltning i fartøyet, eller at fartøyet er bygget eller designet på annen måte.

Forutsetningen for at Sjøfartsdirektoratet skal akseptere dette er følgende: Det må være dokumentert gjennom testing eller på annen måte, at tilbehøret, materiellet, utstyret eller innretningen, eller type av slik, eller arrangement, bygning eller konstruksjon, er minst like effektiv som det som kreves i forskriftene.

Sjøfartsdirektoratet skal akseptere resultater av tester som er utført ved anerkjente testinstitusjoner, inkludert testinstitusjoner i øvrige EØS-land. Forutsetningen er at testene gir passende og tilfredsstillende garanti av teknisk, fagmessig og uavhengig art.

- 0 Tilføyd ved forskrift 2 mars 1999 nr. 408 (i kraft 1 sept 1999).

Kapittel III. Dokumentasjon, besiktelse og sertifisering

- 0 Overskriften endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

§ 5 Dokumentasjon

Rederiet skal kunne dokumentere at forskriftens krav er oppfylt. På forespørsel skal dokumentasjon sendes Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bestemmer. 1 Dokumentasjonsinnholdet, omfanget, typen og tidspunktet for oversendelse fastsettes av Sjøfartsdirektoratet eller den Sjøfartsdirektoratet bemyndiger.

- 0 Endret ved forskrifter 18 feb 1997 nr. 140 (i kraft 1 jan 1998), 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003), 29 juni 2007 nr. 1006 (i kraft 1 juli 2007).

I henhold til gjeldende bistandsavtale er dette Telenor A/S.

§ 6 (Opphevet ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 i kraft 1 juli 2003.)

§ 7 Besiktelser og sertifisering

1. Besiktelse og sertifisering ¹ av radioinstallasjoner skal gjennomføres i henhold til den til enhver tid gjeldende forskrift om anmeldelse av nybygg, besiktelse og sertifisering m.v av flyttbare innretninger.
2. Enhver radiobesiktigelse ¹ skal omfatte både det utstyr som er krevd i denne forskrift, og det radioutstyr som er krevd i følgende forskrifter:
 - a) Forskrift av 11. april 2003 nr. 492 om redningsredskaper og evakuering på flyttbare innretninger (§ 10).
 - b) Forskrift av 31. januar 1984 nr. 227 om sikringstiltak mot brann og eksplosjon på flyttbare innretninger (§ 14 nr. 2).
 - c) Forskrift av 13. januar 1986 nr. 31 om dekkskraner m.v på flyttbare innretninger (§ 5 nr. 11).

0 Endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

1 I henhold til gjeldende bistandsavtale mellom Telenor A/S og Sjøfartsdirektoratet kan Telenor A/S foreta besiktelse og utstede sikkerhetssertifikat for radioinstallasjon på flyttbare innretninger.

Kapittel IV. Utrustning og vakt hold

§ 8 Internasjonale bestemmelser

1. Bestemmelsene i MODU-koden ¹ er bindende, og gjelder med de tillegg, fortollinger og endringer som fremgår av § 9 og § 10.
2. Flyttbare innretninger til annen bruk enn boring, trenger ikke oppfylle bestemmelsene i regel 11.5.2 i MODU-koden.

1 Se vedlegg til denne forskrift.

§ 9 Krav til utstyr ¹

1. Innretninger som skal seile eller operere i radiodekningsområde A3 eller A4 skal oppfylle bestemmelsene i IMO Assembly Res. A.702(17) «Radio Maintenance Guidelines for the Global Maritime Distress and Safety System related to Sea Areas A3 and A4».
 - 1.1 De innretninger som benytter alternativet «utstyrsduplisering» som n av de to vedlikeholdsmetoder som kreves, skal således oppfylle bestemmelsene i paragraf 2 i Res. A.702(17).
 - 1.2 For borefartøy anses kravet i nr. 1.1 til duplisering som oppfylt, dersom radioinstallasjonen tilfredsstillter regel 11.5.2 i MODU-koden.
2. Radiokommunikasjon skal kunne utføres fra et rom som er tilstrekkelig skjermet mot støy til at kommunikasjon ikke forstyrres; jfr. «Rekommandasjoner om støynivå m.m.», fastsatt av Sjøfartsdirektoratet. ²
3. Innretninger som er utstyrt med helikopterdekk, skal være utstyrt med følgende radioutstyr:
 - 3.1 To fastmonterte og en bærbar aeromobil VHF/AM radiotelefonstasjon for kommunikasjon med helikopter, innenfor frekvensområdet 118 -137 MHz. Den ene fastmonterte stasjonen skal være koblet til batterier som har kapasitet til drift i minst 6 timer. Alternativt kan denne VHF/AM stasjonen tilknyttes kraftforsyning for GMDSS-utstyr, forutsatt at batteriene har tilstrekkelig kapasitet. Innretninger som oppfyller disse bestemmelser, anses å oppfylle regel 11.6 i MODU-koden.
 - 3.2 Et aeromobilt radiofyrt for sending av peilesignaler til hjelp for navigering under helikoptertransport. Radiofyret skal tilfredsstillte ICAOs bestemmelser for operasjon og drift av «Non-Directional Radio Beacon (NDB)», samt Luftfartstilsynets bestemmelser og retningslinjer for bruk av NDB. Av/på-bryter for radiofyret skal være plassert i det rom som kreves i nr. 2.

0 Endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

1 Det henvises også til «Forskrift om konsesjon til å opprette og drive radioanlegg ombord i norske skip» fastsatt av Samferdselsdepartementet.

2 Denne rekommandasjon er gjengitt i regler for passasjer og lasteskip m.v.

§ 10 Krav til personell ¹ og vakthold

1. Innretninger som skal seile eller operere i radiodekningsområde A2, A3 eller A4 skal til enhver tid ha ombord minst to personer med «Generelt Radiooperator Sertifikat (GOC)». Innretninger som skal seile eller operere kun i radiodekningsområde A1, skal til enhver tid ha ombord minst to personer med «GOC-sertifikat» eller «Begrenset Radiooperatør Sertifikat (ROC)», avhengig av type radioutstyr ombord.
2. En av personene med sertifikat, som krevd i nr. 1, skal være oppnevnt som hovedansvarlig for radiokommunikasjon i eventuelle nødsituasjoner. I nødsituasjoner skal denne person ikke ha andre oppgaver eller forpliktelser.
3. En av personene med sertifikat, som krevd i nr. 1, skal til enhver tid være hovedansvarlig for radiosikkerhetskommunikasjonen til og fra innretningen, og vakthold på alle relevante nød- og sikkerhetsfrekvenser i henhold til bestemmelsene i MODU-koden (jf. bestemmelsene i SOLAS 74/88 Kapittel IV, Regel 12). All operasjon av det radioutstyr som kreves i denne forskrift, skal utføres av person med radiooperatørsertifikat, som angitt i nr.1.

0 Endret ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 (i kraft 1 juli 2003).

1 I tilknytning til kravene til radiooperatører, henvises også til § 16 i «Forskrift om risikoanalyse for flyttbare innretninger».

§ 11.(Opphevet ved forskrift 11 april 2003 nr. 500 i kraft 1 juli 2003.)

§ 12 Vedlikehold av utstyr

1. Alt radioutstyr som kreves i denne forskrift, skal til enhver tid holdes i god driftsmessig stand.
2. Alle ettersyn, utprøvinger, reparasjoner og utskiftninger av radioutstyr skal registreres i et vedlikeholdssystem.
3. Fri flyt satellitt nødpeilesendere skal, utover de kontroller som beskrives i sertifiseringsforskriften, ¹ kontrolleres av et landbasert foretak minst hvert femte år. Med landbasert foretak menes produsenten eller dennes representant.

0 Endret ved forskrift 17 des 2004 nr. 1859 (i kraft 1 jan 2005).

1 Jf. forskrift 4. september 1987 nr. 855 om anmeldelse av nybygg, besiktelse og sertifisering m.v. av flyttbare innretninger.

Kapittel V. Avsluttende bestemmelser

§ 13 Ikrafttredelse

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 1994. Fra samme dato oppheves for nye innretninger «Forskrift av 13. januar 1986 om installasjon og bruk av maritimt og aeromobilt radioutstyr ombord i borefartøy og andre flyttbare innretninger som er registrert eller skal registreres i norsk skipsregister». Sistnevnte forskrift oppheves i sin helhet 1. februar 1999.

0 Endret ved forskrift 29 juni 2007 nr. 1006 (i kraft 1 juli 2007, tidligere § 14).

Vedlegg: Utdrag fra msc/circ. 561:

«Kapittel 11 i MODU-koden, som revidert i 1991»

Kapittel 11 - Radioanlegg

11.1 *Anvendelse*

11.1.1 Formålet med dette kapittel er å angi minstekrav for nød- og sikkerhetskommunikasjon over radio mellom flyttbare boreinnretninger, og kyststasjoner, skip og assisterende luftfartøy i den maritime mobile radiotjenesten.

11.1.2 Kravene gjelder for følgende driftstilstander på flyttbare boreinnretninger:

1. når selvdrevet innretning er underveis;
2. når innretningen er under slep, eller seiler under egen fremdrift med ledsagelse av eskorteskip; og
3. når innretningen er stasjonær på boreplassen eller når boreoperasjoner er i gang.

11.2 *Generelt*

Kyststater med felles interesseområder bør, når dette lar seg gjøre, etablere likelydende krav til radiokommunikasjon for å unngå forvirring hvis en nødsituasjon forårsaker at hjelpefartøy må omdirigeres til en annen kyststat.

11.3 *Selvdrevne innretninger som er underveis*

Enhver innretning, når den er underveis til sjøs, bør være i overensstemmelse med de aktuelle bestemmelser angående radiokommunikasjon for skip som er foreskrevet i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS. ¹

¹ Alle krav i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS som nevner «fra det stedet skipet vanligvis navigeres fra» bør anvendes i betydning «fra det stedet boreinnretningen vanligvis navigeres fra».

11.4 *Innretninger under slep eller som seiler under egen fremdrift med ledsagelse av eskorteskip*

11.4.1 Kravene til bemannede innretninger uten eget fremdriftsmaskineri som er under slep er avhengig av de radioanlegg som er installert i slepefartøyet, som angitt i punkt 11.4.2 og 11.4.3.

11.4.2 I tilfeller der slepefartøyet fullt ut er i overensstemmelse med alle de aktuelle krav til radiokommunikasjon for skip som er foreskrevet i kapittel IV i 1988 endringene til SOLAS, bør den bemannede ikke-selvdrevne innretning som er under slep:

1. være utstyrt med VHF radioutstyr som forlangt i regel IV/7.1.1 ² og 7.1.2 i 1988-endringene til SOLAS og med MF radioutstyr, som forlangt i regel IV/9.1 1 og 9.1.2.
2. være utstyrt med satellitt EPIRB, eventuelt EPIRB som forlangt i regel IV/7.1.6, for det området der slepet foregår; og
3. være utstyrt for automatisk mottak av navigerings- og værvarsler i samsvar med de krav som er aktuelle i regel IV/7.1.4 og IV/7.1.5, i 1988-endringene til SOLAS.

11.4.3 I tilfeller der slepefartøyet ikke fullt ut er i overensstemmelse med de aktuelle krav til radiokommunikasjon for skip som er foreskrevet i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS, bør den bemannede boreinnretning som er under slep, være i overensstemmelse med alle de aktuelle bestemmelser vedrørende radiokommunikasjon som er foreskrevet i kapittel IV i 1988endringene til SOLAS. ²

11.4.4 Enhver selvdrevet innretning som ledsages av et eller flere eskortefartøy bør være i overensstemmelse med bestemmelsene i 11.3.

² Alle krav i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS som nevner «fra det stedet skipet vanligvis navigeres fra» bør

anvendes i betydning «fra et sted som er kontinuerlig bemannet og som boreinnretningen styres fra under slep».

- 11.5 Når innretningen er stasjonær på boreplassen eller når boreoperasjoner er i gang.
- 11.5.1 Enhver innretning som er stasjonær på boreplassen, også når boreoperasjoner er i gang, bør oppfylle alle de krav som er gitt i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS som gjelder for skip som seiler gjennom samme område.¹
- 11.5.2 Tatt i betraktning de forskjellige typer ulykker som kan forekomme på innretningen, bør tilleggsutstyr for radiokommunikasjon installeres i et rom eller i en posisjon, for eksempel broen eller et reservekontrollrom, som ligger så langt som praktisk mulig fra radioutstyret som er montert i samsvar med paragraf 11.5.1, slik at ingen enkeltulykke på en hvilken som helst del av innretningen vil kunne frata innretningen alle muligheter for kommunikasjon over radio.

Tilleggsutstyr for radiokommunikasjon bør være i samsvar med følgende regler i 1988-endringene til SOLAS for innretninger som anvendes til boreoperasjoner i:

1. radiodekningsområde A1, utstyret som er foreskrevet i regel 1 IV/ 7.1.1;
2. radiodekningsområde A2, utstyret som er foreskrevet i regel IV/7.1.1 og IV/9.1.1;
3. radiodekningsområde A3, utstyret som er foreskrevet i regel IV/7.1.1 og IV/10.1.1 samt 10.1.2; eller alternativt, som forlangt i regel IV/7.1.1 og 10.2.1;
4. radiodekningsområde A4, utstyret som er foreskrevet i regel IV/7.1.1 og I/ 10.2.1.

- 11.5.3 Dersom det akustiske støynivå i et rom der kontrollenheten for radioutstyr er installert, er så høyt eller kan under visse operasjonsforhold bli så høyt at dette vil kunne forstyrre eller forhindre korrekt bruk av radioutstyr, bør det arrangeres tilstrekkelig skjerming mot støy, enten mekanisk eller på annen måte, i tilknytning til kontrollenheten for radioutstyret.

¹ Alle krav i kapittel IV i 1988-endringene til SOLAS som nevner «fra det stedet som skipet vanligvis navigeres fra» bør anvendes i betydning «fra et sted (eller fra steder) som er kontinuerlig bemannet og som boreinnretningen styres fra når den er stasjonær ved boreplassen, også når boreoperasjoner er i gang (dvs. vanligvis kontrollrommet)»

11.6 *Kommunikasjon med helikopter*

For å sikre kommunikasjon med helikoptere, bør innretninger som betjenes av helikoptere være utstyrt med en aeromobil VHF radiotelefonstasjon som er i samsvar med de aktuelle krav fra ICAO.

11.7 *Internkommunikasjon*

Alle typer boreinnretninger bør utstyres med effektive kommunikasjonsmidler mellom kontrollrom, broen (hvis slik finnes) og alle steder om bord som er utstyrt for betjening av radioutstyr.

11.8 *Kvalitetsstandard*

- 11.8.1 Alt radioutstyr bør være av en type som er godkjent av den administrasjon som gir konsesjonen. Med de unntak som fremgår av paragraf 11.8.2, bør slikt utstyr være i samsvar med aktuelle kvalitetsstandarder som ikke er dårligere enn de standarder som er vedtatt av organisasjonen.¹
- 11.8.2 Utstyr som installeres før 1 februar 1992 kan, etter administrasjonens skjønn, fritas fra fullstendig overensstemmelse med de aktuelle kvalitetsstandarder, forutsatt at utstyret er kompatibelt med utstyr som er i overensstemmelse med kvalitetstandardene, under hensyntagen til de kriterier som kan bli vedtatt av organisasjonen i forbindelse med nevnte standarder.

¹ Det vises til følgende kvalitetsstandarder som er vedtatt av organisasjonen ved de resolusjoner som er oppgitt eller som skal utvikles av organisasjonen:

1. Smalbåndsutstyr for direkte utskrift («NBDP») til mottak av navigerings- og værvarsler og hastemeldinger til skip (Assembly resolution A.525(13))
2. Generelle krav til skipsradioutstyr som inngår som en del av det globale maritime nøds- og sikkerhetssystem (GMDSS) og til elektroniske navigasjonshjelpemidler (Assembly resolution A.694(17))
3. Skipsjordstasjoner som gir mulighet for to-veis kommunikasjon (Assembly resolution A.69E(17)).
4. VHF radioinstallasjoner som gir mulighet for talekommunikasjon og «digital selective calling» (Assembly resolution A.609(15))
5. MF radioinstallasjoner om bord som gir mulighet for talekommunikasjon og «digital selective calling» (Assembly resolution A.610(15))
6. MF/HF radioinstallasjoner om bord som gir mulighet for talekommunikasjon, smalbånd med direkte utskrift («NBDP») og «digital selective calling» (Assembly resolution A.613(15))
7. Fri-flyt satellitt nødpeilesendere som opererer på 406 M Hz (Assembly resolution A.695(17))
8. Radar transpondere for redningsfarkost til bruk ved ettersøkning og redning til sjøs (Assembly resolution A.697(17)).
9. Fri-flyt VHF nødpeilesendere (Assembly resolution A.612(15)).
10. INMARSAT Standard-C skipsjordstasjoner som gir mulighet for å sende og motta kommunikasjon ved direkte utskrift (Assembly resolution A.663(16))
11. Utstyr for «Enhanced Group Calling» (Assembly resolution A.664(16)).
12. Fri-flyt satellitt nødpeilesendere som opererer gjennom det geostasjonære INMARSAT satellittsystem på 1.6 G Hz (Assembly resolution A.661(16)).
13. Arrangementer for fri-flyt frigjøring og aktivering av nødradioutstyr (Assembly resolution A.662(16))

11.9 *Fare for gassseksplasjon*

Alt radioutstyr som installeres i en sone som definert i paragraf 6.1 bør være i overensstemmelse med regel IV/14 i 1988-endringene til SOLAS.

11.10 *Inspeksjon av radiostasjon*

11.10.1 Radiostasjonen på en innretning bør være gjenstand for inspeksjon som angitt nedenfor:

1. en inspeksjon før radiostasjonen settes i tjeneste, som foretas av den administrasjon som gir konsesjon eller dens bemyndigede representant;
2. når innretningen flyttes og kommer inn under en annen kyststats administrative kontroll, kan en inspeksjon utføres av nevnte stat eller dens bemyndigede representant;
3. en inspeksjon hver 12. måned som utføres av en tjenestemann fra administrasjonen og/eller kyststaten eller en bemyndiget representant for en av disse instanser.

11.10.2 Administrasjonen kan anerkjenne kyststaten som dens bemyndigede representant.

11.10.3 Hver gang en bemyndiget representant for kyststaten utfører en inspeksjon, bør det utferdiges en rapport til oppbevaring sammen med radiodokumentene og en kopi bør, på anmodning, oversendes administrasjonen.